

**І сину
намагайтесь,
і свого не
цурайтеся...**
Р. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація: Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0257
(201) 434-0807
в Нью-Йорку: (201) 451-2200
(201) 451-2200
(212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI Ч. 184. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 11-ГО ЖОВТНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK FRIDAY, OCTOBER 11, 1974 No. 184. VOL. LXXXI.

ЛЕОНІД МОЛОДОЖАНИН ВИСТАВЛЯЄ У ВІННІПЕЗЬКІЙ ГАЛЕРІЇ МИСТЕЦТВА

Вінніпег, Канада. — 1 жовтня відкрилася тут у Вінніпезькій Галерії Мистецтва велика виставка скульптур відомого нашого мистця Леоніда Молоджанина. Виставка ця включена в програму відзначення 100-річчя заснування міста Вінніпегу і її офіційно відкрили посади того міста Степан Дзюба. В год. 8.30 вечора в новому будинку галерії-музею зібралось понад 300 гостей побачити 38 скульптурних праць Молоджанина, що, крім кількох моделей, усі були в бронзі, та окремо — низку рисунків, які доповняли ту виставку. Серед виставлених скульптур звертали увагу портрети Пала Пала УІ, кардинала Йосифа Сліпого, генерала Д. Алейшавера, посади Вінніпегу Ст. Дзюби, дир. музею д-ра Ф. Екгарда, відомого мистця фотографії Йосифа Карша, канадських мистців-малюв. Ф. Варлея і А. Джексона, мистця С. Гордієвського та цілої низки фігуральних скульптур, у тому фрагменті Шевченківського пам'ятника в Буенос-Айресе.

Леонід Молоджанин

Скульпторів Канади. 1966 р. він був обраний членом-кореспондентом Королівської Академії Мистецтв у Канаді, а 1974 р. повним академіком. Неподалік Манітобського університету відзначив його почесним докторатом. Ця виставка у Вінніпегу буде відкрита до 14 листопада. Слід згадати, що одночасно в Клівнбурзі біля Торонто, у великій музейній колекції Мікеланджело, що від бережні дотепер триває виставка 26 скульптур Молоджанина, і там оглянули десятки тисяч відвідувачів того музею.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД ВПЕВНЕНИЙ, ЩО ЙОГО ЕКОНОМІЧНА ПРОГРАМА ВИПРАВДАЄ СЕБЕ

Вашингтон. — Під час своєї третьої пресової конференції у середу, 9-го жовтня, президент Джеральд Форд заявив, що якщо Конгрес і американський народ підтримають його економічну програму, пропонувану ним раніше на спільній сесії Конгресу, то інфляцію можна буде дещо сповільнити вже в перших місяцях 1975-го року. Він також твердив, що його економічні пропозиції не спричинять рецесії та що в країні тепер не існує рецесії, як це твердять деякі економісти. Вільність запитів під час цієї пресової конференції стосувалися економічних проблем країни. Наприклад, президент Форд заявив, що 5 відсотковий додатковий податок, який мав би бути встановлений для корпорацій та для тих родин, річні прибутки яких вносять 15,000 доларів і більше, та для самотніх осіб, які мають понад 7,500 доларів річних прибутків, доброзичливим правдоподібно тільки до кінця грудня 1975-го року. Президент також повідомив, що цей "надподаток" не становить "надто великого обтяження", бо 4-членна родина із 20-тисячним річним заробітком платитиме тільки 42 долари більше річно, ніж платила досі.

Хоча більшість запитів були зв'язані з економічними проблемами країни, президент Форд відповів також на ряд інших питань. Він, наприклад, повідомив, що може відбутися наразі з генеральним секретарем КІП-СС Леонідом Брежнєвим, що цього року, "якщо буде на це потреба". Як відомо, така зустріч була запланована на наступний рік. Президент також повідомив, що 21-го жовтня відбудеться зустріч з мексиканським президентом Луїсом Ечевєрією.

Свідчення президента Форда в Конгресі відложено на наступний тиждень

Вашингтон. — Перебачений в цьому тижні виступ президента Форда в Конгресі для з'ясування справи помилування кол. президента Ніксона у справі Вотергейту, відложено на прохання Вільяма Дому. Представник Уряду заявив, що у зв'язку з перетягненням Президента і публічним виступом у справі інфляції, він не зможе виступити швидше, як в кінці слідуючого тижня. Політичні коментатори вважають, що фактично причиною перенесення виступу Форда, наступило тому, що Уряд не хотів перешкодити у підборі лави присяжних для розгляду справи Вотергейту. Конгресмен Вільям Л. Гангейт, демократ з Міссури, голова конгресової підкомісії, яка була посередником між президентом Фордом і Конгресом у справі виступу, заявив, що Комісія погодилась пересунути свідчення Президента на четвер 17-го жовтня, п. р. не тільки на прохання Уряду, але також судді Сіріні, який вже шостий день намагався скооперувати лаву присяжних. Дієвізії президента Форда виступити в Конгресі з'ясування справи "прощення" вини для Ніксона, викликала спочатку здивування, а потім зацікавлення в Конгресі і суспільстві.

Заповідають погодження Конгресу на пропозицію Уряду щодо формули в справі еміграції з ССР

Вашингтон. — Згідно з заявою сенатора Генрі Джексона, Державний департамент запропонував спроби формулу щодо розв'язання справи додатку до законопроєкту про зовнішню торгівлю, який стосується упривілейованого статусу для ССР в заміну за збільшення еміграції з ССР. На основі цієї формули, президент Форд передасть Конгресові два листи, у яких повідомить, що він одержав задоволення від союзу уряду щодо припинення переслідування осіб, які виявляли бажання емігрувати з ССР, а також особисту впевненість в тому, що в його опі-

ДЕЛЕГАЦІЯ УККА ІНТЕРВЕНЮВАЛА В КОМІСІЇ ОН ТА В АМЕРИКАНСЬКІЙ МІСІЇ В СПРАВІ МОРОЗА

Нью-Йорк, Н. Й. (УККА). — Як дальший етап акції Українського Конгресового Комітету Америки в обороні українських політичних в'язнів, зокрема голодуючого Валентина Мороза, УККА продовжує заходи перед компетентними чинниками Об'єднаних Націй та в Американській Місії до ОН в справі звільнення Валентина Мороза та Леоніда Плішча, як теж в справі поліпшення трактування українських політичних в'язнів в совєтських тюрмах і концтаборах.

В тязу цієї діяльності, делегація Українського Конгресового Комітету Америки в складі д-ра Володимира Душника, редактора "Українського Квартальника", магістра Івана Базарка, екзекутивного директора УККА, та мгра Романа Гуглевича, голови Об'єднаного Комітету Американських Українських Організацій Нью-Йорку — Відділу УККА — була прийнята в Комісії Прав Людини Об'єднаних Націй, який вручено схвалені резолюції на маніфестації в Нью-Йорку в дні 29 вересня цього року, та обширний меморіал з численними документами, що відносяться до переслідування діячів української культури. Візіта відбулася перед полуднем у вівторок, 8-го жовтня 1974 року.

Делегацію УККА прийняв Едвард Лосен, заступник директора Комісії Прав людини, Марка Шрайбера. Меморіал УККА з'ясував справу Валентина Мороза, його голодування, як протест проти нелюдського трактування совєтськими тюремними властями, та численні заходи у вільному світі в справі звільнення Мороза й Плішча. В меморіалі також представлено багатогранну дію української еміграції в Америці, в Канаді та в інших країнах вільного світу: протестаційну маніфестацію у Вашингтоні 22 червня 1974 року та велику маніфестацію 29 вересня ц. р. у Нью-Йорку; спеціальні резолюції в Американському Сенаті та Палаті Репрезентантів; заяву голови американських профспілок Дж. Міні та заяви і резолюції американських і канадських професійних та академічних асоціацій і т.п.

Е. Лосен, приймаючи офіційно меморіал УККА, з'ясував процедуру Комісії Прав

Людини: Комісія робить абстрактні витяги з петицій та пересилає їх всім членам Комісії, включно з тими урядами, проти яких внесено скаргу за порушення прав людини. Він теж заявив, що Комісія розгляне меморіал УККА, зробить відповідні витяги та перешле їх до розгляду всім членам Комісії, включно з урядами ССР та Української ССР.

Зустріч в Американській Місії до Об'єднаних Націй

В год. 2-й пополудні того самого дня делегація УККА, до якої приєднався ще д-р Юрій Волниць, заступник голови Об'єднаного Комітету, відвідала Американську Місію до Об'єднаних Націй, яку прийняв п. Гай Бігінс, головний дорадник амбасадора Дж. Скалі. В довший дискусії обговорено справу українських політичних в'язнів в ССР. Бігінс заявив, що справа українських в'язнів, зокрема Валентина Мороза, та взагалі переслідування в Україні, добре відомі всім членам американської Місії, та що Місія має повне розуміння і співчуття до тих же в'язнів. Члени Місії, твердив він, дуже часто підносять справу репресій в Україні в офіційних дебатах на засіданнях Комісії. Він теж заявив, що Місія буде продовжувати роботу в будучині. На закінчення, п. Бігінс виявив прихильність до УККА за його "посидівку" та скоординовану дію в обороні Валентина Мороза й інших українських політичних в'язнів, додаючи, що УККА є однією з найбільш активних американських організацій в ділянці прав людини.

Телеграми УККА до сенаторів

Дня 3-го жовтня ц. р. Канцелярія УККА вислала телеграми до сенаторів Генрі М. Джексона, Джекоба К. Джевіта та Абрагама Рібокофа, закликаючи їх "не піддаватися жадного договору між державним секретарем Г. Кісінджером та совєтським амбасадором Анастолієм Добринином без виразних кляуз про звільнення В. Мороза і Леоніда Плішча та свободу руху совєтських громадян..."

Леонід Брежнєв хотів би зустрітись з президентом Фордом

Москва. — З тутешніх дипломатичних кіл інформують, що Леонід Брежнєв розпочав заходи, щоб вже влітку цього року зустрітись з президентом Фордом, використовуючи перебування Президента в Азії. В Москві поширені навіть вісті, що фактично підготував до такої зустрічі вже почалася, але остаточне рішення в цій справі западе в часі чергових візидів в Москві Генрі Кісінджера. Як інформують, головна причина виникнення такого

Сенат відложив припинення військової допомоги для Туреччини

Вашингтон. — Хоча у середу, 9-го жовтня, Сенат знову проголосував припинити військову допомогу для Туреччини, аж поки президент Форд не докаже, що та країна додержується американських законів відносно закордонної допомоги та поки не буде "значного поступу" в стараннях розв'язати мілітарну ситуацію на Кипрі, то кілька годин пізніше Сенат проголосував надати Президенту право відложити це припинення військової допомоги

У СОВЕТСЬКІЙ КАТОРЗІ: ВАЛЕНТИН МОРОЗ ГОЛОДУЄ

ДЕНЬ
ГОЛОДІВНИ

103

УКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТИ В ЕДМОНТОНІ ГОЛОДУЮТЬ, ВИМАГАЮТЬ ЗВІЛЬНЕННЯ ВАЛЕНТИНА МОРОЗА

Едмонтон, Канада (М. К.). — У понеділок, 30 вересня, у год. 12-й виповулося почалась голодувка 15-ох українських студентів університету Альберти в Едмонтоні, в обороні українського історичного персоналу Міжнародного Червоного Хреста або якоїсь іншої агенції Об'єднаних Націй, за дозволом, перешли стан здоров'я Валентина Мороза і слав завіт про нього. Це можна осягнути завдяки зусиллям уряду Канади. Тому згадані студенти вислали вже приблизно 350 листів: до прем. П. Трудо, міністра закордонних справ Мекленга, членів уряду та послів федерального парламенту в Оттаві, до прем'єра уряду Альберти П. Логіда і послів провінційного парламенту до посади Едмонтону Айвора Дента та місцевих управи і ради союзу студентів університету Альберти. Вони сподіються, що при їх допомозі можна буде осягнути згадану ціль, тобто перевірку дійсного стану здоров'я Валентина Мороза та звільнення його. Крім звернень окремим листом до п'ятих послів в Оттаві: М. Ламберта, В. Скореяка, С. Папарського, Д. Роша і П. Елзінгі, всіх з Едмонтону та округи Пембін, щоб вони інтервенювали в уряді та внесли інтерпелляції в парламенті так, як її внесла міська управа Торонта до уряду прем'єра П. Трудо з вимогою звільнити В. Мороза, а одночасно звернутись з такою вимогою і до совєтської амбасаді в Оттаві.

З цією метою українські студенти оголошують пресові комунікації: перший з 30 вересня, другий з 2 жовтня та інформують про свої зусилля у справі В. Мороза і мету своєї голодувки; скликають пресову конференцію тощо. Про голодувку українців Мекленгові, будьтоби

Розганячі неконформістської виставки в Москві знайшли жертвенного козла

Москва. — Хоч на поверхні не видно у совєтській столиці ніяких особливих зрушень у зв'язку з настільки розігнаним, а відтак дозволом влаштувати виставку совєтського неконформістського мистецтва, наслідки цих подій стають поволі очевидні. Газета "Московська правда" опублікувала, як інформус "Нью-Йорк Таймс" з 10 жовтня, дискретне короньке повідомлення про те, що в Черемушському районі Москви звільнено першого секретаря районного комітету Б. Н. Чапліна. Як виявляється, Чаплін впавав жертвою совєтсько-партиї бюрократичної політики, яка мусила знайти собі "жертвенного козла" за провал з виставкою 15 вересня, коли насильно лік-

Федеральний уряд витрачає 2 мільйони на допомогу Ніксонові

Вашингтон. — Сенатор Джозеф М. Мантоа, демократ з Нью-Мекіко і голова сенатської підкомісії асигнування, заявив на засіданні цієї комісії, що федеральний Уряд витрачає тепер майже 2 мільйони доларів річно на опіку і допомогу колишньому президентові Річардові Ніксонові. Ці витрати, які на бажання сенатора доставив підкомісії представник Уряду, розділені так: вдержання 64 урядовців, військових і цивільних, які працюють в

теперішній резиденції Р. Ніксона в Сан-Клементе в Каліфорнії, коштують Урядові 841,800 дол., Служба Безпеки — 622,000, службовці секретної служби й інші персонал в Кі Біскейна на Флориді — 500,000 та інші "дрібніші" витрати. Сенатор відмітив, що 18 осіб, які зайняті в Сан-Клементе, працюють в напрямі перетягнення кол. Президента з урядового в приватне життя. Витрати для вдержання цих осіб вносять 375,000 річно.

ДОДАТКОВИЙ ПОДАТОК В ЗСА НА 1975 РІК

Вашингтон. — Президент Форд зарівав на 1975 рік введення додаткового 5 відсоткового податку для окремих осіб, які заробляють 7,500 дол. і більше і родин, які заробляють 15,000 доларів і більше річно. Корпорації платитимуть податок на 5 відсотків вищий, виходячий на основі прибутків перед можливими податковими кредитами. Коли прийняти, що специфіковані відняття від податку окремих платників рівнятимуться 17 відсоткам їхнього заробітку, тоді на основі пропозиції президента Форда, якщо П схвалить Конгрес, особи і родини платитимуть від усього прибутку — бруто (по легітимних відтягнен-

Окремі особи:			
Прибуток — бруто	Податок тепер	Додатковий податок	Всього
\$ 7,500	\$ 995	\$ —	\$ 995
10,000	1,482	24	1,506
15,000	2,549	78	2,627
25,000	5,230	212	5,442
50,000	14,665	684	15,349
Родини без дітей:			
\$15,000	\$ 2,027	\$ 10	\$ 2,037
20,000	3,035	61	3,096
25,000	4,170	117	4,287
50,000	12,140	516	12,656
Родини з двома дітьми:			
\$15,000	\$ 1,699	\$ —	\$ 1,699
20,000	2,660	42	2,702
25,000	3,750	96	3,846
50,000	11,465	482	11,947

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN NEWSPAPER published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСоюзу 65 ц. міс. За кожну зміну адреси — 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

СССР і Азії

Орган ЦК КПСС "Правда" з 5 жовтня поновно підняв у редакційній статті справу "утворення системи колективної безпеки в Азії", мовляв, з такою ініціативою виступив совєтський уряд, "враховуючи місце цього континенту в житті людства, ролі у світовій політиці держав Азії, інтереси її народів". Особливу ролі у завданнях в Азії приписує "Правда", чи точніше КПСС, Совєтському Союзові з уваги на те, що СССР займає, як пише газета, значну частину території цього континенту. У статті "Правда" підкреслює, що "проблеми Азії займають і займають важливе місце у зовнішньополітичній діяльності нашої держави" і що "на протязі всієї своєї історії Совєтський Союз рішуче підтримував рух народів Азії проти імперіалізму і колоніалізму. Ми подавали широкую безкорисну допомогу монгольському, китайському і корейському народам у боротьбі за національну свободу і незалежність проти імперіалістичної агресії".

Зайво було б розглядати тут докладніше доцільність пропонованої Москвою "системи колективної безпеки" в Азії. Вже той факт, що з такою пропозицією виступила Москва, — насторожує. У чому більшій мірі мусить насторожувати і те, що згідно з плянком Москви, власне СССР, тобто совєтська російська колоніальна імперія, яка має під своєю контролею і пануванням поважну частину азійської території, — мав би бути найголовнішою опорою цієї "системи колективної безпеки".

Не треба багато вглибожуватися в минуле, щоб відтворити історію формування російської колоніальної імперії в Азії. Поміняючи вже захоплення Сибіру, нагадає б завоювання Центральної Азії і перетворення неадекватних колоній держав на тому просторі у російські колонії. Не дівалися незалежності поневолени царською російською імперією народи Азії і після того, як на місці царату прийшов більшовицький режим. Змінилася форма поневолення, але не змінилася сама суть. Народ Туркестану — таджики, казак, узбеки, киргизи, туркмени, Кара-Калпаки — всі вони не стільки зацікавлені у "системі колективної безпеки", якою закріплено б їхню неволю, а у знищенні російського панування в Азії, тобто у краді цієї системи, яку пропонує усім народам Азії совєтський уряд. Коротко, парадоксально власне "Правду" можна б сказати, що "основним завданням сучасності є ліквідація останнього у світі російського колоніалізму" бо щойно тоді в Азії запанує справжній мир і справжнє безпечка.

Хліб наш щоденний...

Дуже багато уваги на Генеральній Сесії ООН присвячено браку харчів у світі і можливостям прохарчування мільйонів голодуючого населення, головним в недорозвинених країнах. Представники азійських і африканських держав зверталися з апелем до поодиноких країн зарадити ситуації і прийти з конкретною допомогою потребуючим державам. Становище до цієї пекучої проблеми зайняв та кож у своїй промові державний секретар ЗСА Генрі Кіссіджер, а президент Джералд Форд заявив, що хоч З'єднені Штати Америки самі переходять тепер економічну кризу і знаходяться в боротьбі із всезростаючою інфляцією, вони готові взяти на себе певні зобов'язання і виділити зі своїх запасів відповідну кількість харчів для голодуючого населення у світі. До речі, власне справу харчів президент Форд поставив на перше місце в своїй програмі по борюванню інфляції.

Американська преса, відмічуючи і дискутуючи на обидвома заявами державних мужів ЗСА, звернула в першу чергу увагу на нерівність обсягів уряду, бо ситуація на сільськогосподарському ринку не покращалася, а напалки. Дуже вивинним представником опозиції до заяв Кіссіджера і Форда був секретар рільництва Вац, який ствердив, що міжнародна дискусія була скерована не у власному напрямі, бо зацікавлені країни дискутують тільки над проблемою допомоги, але цілковито ігнорують важливішу проблему харчової продукції навіть у країнах, що потребують харчів.

Коментатори звертають увагу, що ЗСА властиво перестала вже бути найбільшою "спіжаркою світу", а дотеперішні запаси, у зв'язку з поганими жнивими в останніх кількох роках і продажем поважної кількості пшениці Совєтському Союзові, майже вичерпалися. Тому було б нерозумно залишати під загрозною власне населення.

Очевидно, поживо дискусії і висловлених критичних думок на сторінках преси, урядова програма допомоги потребуючим країнам буде здійснена, бо Америка не може дозволити собі на скорочування програм там, де може бути затрегований престиж ЗСА. "Сепаратистичні" міркування Баца логічно повинні б закінчитися його резигнацією, чого вже настільки вимагають демократичні провідники в Конгресі на чолі з сенатором Генрі Джеконом.

Справа про прохарчування всіх людей мусить бути не тільки справою престижу заможних країн, але справою взаємозалежності всього людства в теперішній добі атому і здобування космосу.

Ейсаку Сато і Сен МекБрайд одержали мизрозу нагороду Нобеля

Осло, Норвегія. — Нобелівський комітет повідомив про те, що щорічні Нобелівські нагороди миру призначено колишньому прем'єр-міністрові Японії Ейсаку Сато та колишньому міністрові закордонних справ Ірландії Сену МекБрайдові. У повідомленні говориться, що мирову нагороду Нобеля для Ейсаку Сато призначено за його успішну працю над обмеженням атомового озброєння у світі і для справи загального політичного відпущення у світі, а Сену МекБрайдові за досягнення на відпущення прав людини у світі. "Іхні зусилля увінчалися успіхом в ділянках, які в нашу добу є центральними для справи миру" —

стверджується у формальній інформації про номінацію. Відзначені нагородою Нобеля одержать разом 124,000 доларів, золоті медалі і дипломи на церемонії, що відбудеться в Осло 10 грудня. В минулому році, як відомо, таку нагороду одержали Генрі Кіссіджер і Ле Дук То з Північного В'єтнаму на знак призначення за досягнення перемір'я В'єтнаму. Рішенням тоді Нобелівського комітету викликала гострі протести і закінчилася уступленням двох з 5 членів Комітету. В цьому році було оголошено понад 50 кандидатів на нагороду Нобеля, між ними колишній президент Річард Ніксон.

I. Сат

БАМ

(2)

Є велике питання, якою енергією рухатимуться потяги, себто, які локомотиви будуть використані, бо сьогодні більша частина Амурської залізничної лінії живиться від парових локомотивів. Там, здається, дизелів не вживається; на сибірській головній магістралі у багатьох її частинах вживається електрика. Очевидно, що в ірських районах БАМ'а буде теж вживатися електрика, тому будуть великі гідростанції в Братську та інших місцях, — мабуть і на лівій тейрі р. Лени, — іх також вживатиметься для обслуговування БАМ.

Наявність вічної мерзлоти в цих широтах — це також значні турботи на Амурській залізничній, бо, через неї нема там води, яка потрібна для парових локомотивів, що живлять вугілля. У ітомі "Правди" інституту Мерзлоти з 1946 р. є цікаві матеріали про дослідження цього полярного явища в значній частині Сибіру, Якутії й Далеким - Тигдинська, мабуть гірські краї з високими вершинами, вузькими глибинами просянками - каньйонами, льодовиками, великими просторами, відкритими мочалями, під якими лежить вічна мерзлота глибиною до 100 метрів. Літо там коротке, підсвітка тяжка, а зима триває 7 місяців.

Такий район, як Олекминський Становик, є гірська країна, з дуже покрученими анцигами гір, які йдуть з півночі на південь, з крутими схилами та вузькими долинами. Нам довелося переводити тут і про трасу БАМ, коли вдалося проїхати доріжкою нашої мали Зеленої України, до вийшла з друку в Харбії в 1937 р., але тоді ми зазначили на ній тільки лінійку від малої станції Ізвестової до Амурської залізничної до "ст. Німана, бо відомості про головну лінійку були недостатні для її накреслення на мапі. Про будову залізничної від станції Волочаска до Ізвестової маємо тільки відомості, вони друкувалися тоді в харківському часописі "Тіло - Океанська Звезда".

У тих описах писалося, що будову переводили селяни "Дальстрою", керівником ТБКА, отже, руками наторованих... У книзі Чабата про СССР теж зазначається, що і будові значних проєктів 1930 - 1950 років вживалася праця засланців. У книзі Е. Толя "Радянський Далекій Схід", Мюнхен 1963 р. пишеться, що БАМ будували "д. Тайшет до Кіренська" і згодом до Леніна, а потім БАМ перейде до ріки Мамі через ріку Вітім, появившись з Амурським краєм. Цікаво занотувати, що а-

мериканське відомо "Нейше-нал Джеографік Сосієті" у своїх мапах зазначало трасу БАМ з певними помилками, як наприклад, залізницю, яку ми назвали, що вона сполучує Усть-Німан, там доведено до Тірна та Согда, коли вона в дійсності проходить значно далі. В останній Іх мапі з 1960 р. та атласі БАМ і зовсім не зазначений. Хто має особливий інтерес дізнатися про місцевості, через які проходить траса БАМ, може звернутися до відомості з багатьох джерел, головним з експедицій від 1933 до 1939 років, а серед них — праці: Коржницького, Петрова, Котельникова, Круглова та Минаєва. Останній автор зупиняється багато на впливах вічної мерзлоти та на труднощах, які вона приносить для золотої промисловості в районі, де магістраль має перейти з басейну ріки Олекми до Амурського краю.

Цікавий матеріал про трасу БАМ між Якутією й Тигдинською в дослідж. Ефремова, де автор досліджує інженерно-геологічні проблеми, пов'язані з неперемінними грунтами, просянками у багатьох місцях мерзлоти. Велика кількість таких проблем, очевидно, примусила Москву відмовитися від т.зв. "північного" проєкту.

Тому, що наша стаття присвячена БАМ, нам доводиться зазначати й інші питання, пов'язані з ним починаючи з "праці" членів зі засланцями, фактично з використанням їх для різних проєктів, де треба було виконувати умови переробки. Одне, для такої праці, за зисловими А. Солжениціна, треба було створити окрему організацію, яка повністю вилучила б БАМ'а. На чолі цієї організації Москва поставила випробуваного спеціаліста, який здобув довіру Сталина та його оточення — Нафталя Френкеля (див. стор. 77 у II томі "Архіпелагу Гулага").

Френкель дістав орден Леніна за виконання будови Беломор - каналу (де до речі довелося працювати колишньому члену Української Центральної Ради з Білої Церкви Йосифу Сніжковому, який пізніше втік до Харбія в Маньчжурі та помер кілька років тому в Аргентині). Френкель ненавидів інженерів та визначався надзвичайною жорстокістю. Цей Н. Френкель дістав призначення в 1930 роках будувати БАМ, але тоді, що цей проєкт ще не був початий, він став керувати прокладанням другого таврового шляху Сибірської залізничної (ми не маємо інформації, чи був він на будові початків БАМ у Тайшеті).

Треба нагадати, що з розбудовою залізничної частини БАМ, від Тайшету на Сибірську залізничну до Братська, там було жито велику кількість засланців й вживається це й тепер, як свідчать українці, що там були до 1963 року. В районі цих бу-

дов совєтська влада мало рахується з місцевим населенням, так, наприклад, для будови великої греблі на річці Ангара, де побудована електростанція Братська, силою 4,5 billiona кіловат, довелось на протязі двох літ затопити великий простір землі, на якому було 238 поселень, 7 містечок та 57 колхозів та совхозів. Населення з них було переведено частинно на нові висі місця, а більшість прийнята перейти до міського населення, бо там не вистачало робочих рук, через велику "дефіцитність" робітників. Очевидно, з тим з'явилися й нові проблеми, як пише радянський автор Л. Нечев, що "великим завданням для влади є зберегти працездатність сільського населення, щоб забезпечити цей район харчами, зокрема городиною", бо затоплені місцевості мали дуже плодючий ґрунт.

В офіційних совєтських оглядах, зокрема географічних, завжди підкреслюється важливість розвитку промисловості - економічного розбудування, і одночасно згадується, що головною масою робітників є міщани люди різних національностей, які з "ентузіазмом" будують совєтську країну — створюють єдиний, "совєтський народ". Очевидно, що в таких умовах мало б прийти до злиття різних національних груп для повної перемоги цієї нової совєтської доктрини. Проте, всупереч їй, створюється ґрунт для нехиті до праці, велика текучість населення, як наприклад, в Тайшетському районі в 1969 році приїшло до району 4,200, а виїшло — 3,800. Згаданий нами вище автор говорить, що населення Тайшету - Братського району переважно збільшилося за рахунок "переселенців", в той самий час більшість їх не є зайнята в громадській користній праці. У совєтських книжках тепер з'явився новий термін "механічний приріст" населення, себто, приплив з інших місцевостей, так, наприклад, для згаданого району він рахується 50 - 55% всього населення. Цей самий процес втягання "механічного приросту" буде запроваджений і на будові БАМ'у.

На закінчення нашої статті хочемо знову згадати про чужинський капітал. Москва надіслася використати його, а описати зробити це саме, що вона зробила з японцями на острові Сахаліні: біла нафтових джерел міста Оха, концесії фірми Міцубіші японці приїхали у величезній кількості, але вони віддали більшість через порушення договорів Москвою. Те саме було з англійським капіталом на Ленінських золотих копальнях, зокрема в Войбоко, також конфіскація концесії з машинними та іншими розбудовами американської фірми Гаррімана, або 400 billiona рублів, що французи вклали у будову т.зв. КВЖД у Маньчжурії, через позичку царському уряду, — до речі, ці гроші в "Китайсько - Воєнну Железну Дорогу" вкладали різні рентьє Франції, а не банки.

Відповідь: Цей український центр має велике значення для студій над українською мовою, літературою й історією тощо в англомовному світі. Вони можуть бути важливі самі по собі, а також через те, що сполучають знання української культури, в ширшому розумінні цього слова, серед англомовного наукового світу. Це дуже важлива справа — можна сказати, наразі початок того, що нам бракувало: вікно в міжнародну науку.

Питання: Чи мали Ви труднощі з одержанням відпустки від Люблінського університету для викладів у Гарварді?

Відповідь: Дуже поважне, так з уваги на широкі заплановану програму студій та досліджень, які з уваги на постійних професорів, з яких два (проф. д-р Омелін Прицак, проф. д-р Ігор Шевченко) — члени Американської Академії Наук.

Не маю змоги детально порівнювати, але гадаю, що українські студії виникли на одне з перших місць у загальній структурі студій.

Питання: Що, на Вашу думку, цей наш Гарвардський Центр сам собою означає для нашої науки?

Голоси читачів

В ОБОРОНІ СОЮЗУ УКРАЇНОК

Заклади Василя Соєска (Свобода ч. 179, 4 вересня) Союзу Українок і взагалі українським жінкам, що вони не присвячують досить уваги, а то і занебуть справу національного виховання нашої молоді, не лише невинуваті, але й крияди.

Невинуваті тому, що національне виховання молоді — це обов'язок не лише Союзу Українок, чи жінок, але усього громадянства, інших словами — кожного дорослого українця, жінки і чоловіка, молодих і старих, жонатих і не жонатих. Кожний американський громадянин, жонатий чи ні, батько чи бездітний, 18-річний чи 60-річний платить "шкільний податок" як частину свого маеткового приходу до державного податку. Це саме є в інших державах. Тим часом, у нашій суспільності весь титан національного виховання молоді спадас на батьків дітей шкільного віку, і треба подивитися та шанувати тих, що не жалують грошей і труду, щоб виховати своїх дітей як українців. Це ж вони ввечері і суботами мусять їх возити до шкіл у крайнозаставі, до Пласту, чи інших молодечих організацій, на проби хору або танців. Влітку вони вислають їх до таборів. Все це коштує не лише багато іздів, зречення з власного відпочинку, але теж додаткові грошові видатки, починаючи від шкільних і таборних оплат до придбання народних строїв, бандур і т.п.

Громадянство проголосило гасло "лицем до молоді", нібито журиться майбутнім нашої громади, нарікає на молоді, але дуже мало конкретно допомагає. Як така допомога мала б виглядати? Якщо нам не зможуть на Виховну Централь з мільйонним річним бюджетом в більшій скупченні українців, то, на нашу думку, повинні існувати якісь місцеві виховні ради (Борд оф Едукації), які координували б всі виховні зусилля на даному терені. Це привело б до максимального використання всіх ресурсів, без дублювання й витрат талантів і часу. Одним із завдань такої ради було б збирати гроші (з коледжів, з містечок, імпрез тощо) на місцевий виховний фонд. Цей фонд мусив би досягати десятих тисяч доларів річно, а в більшості міст, як Нью-Йорк, Філадельфія, Чикаго — і сотні тисяч. Ці фонди потрібні на підтримку та великіх зорозо - слухових засобів навчання, на стипендії для учнів, щоб уможливити їм

Тому, мабуть, американський Сенат так зволікає з наданням Москві статусу упривілейованої країни торгівлі та кредитів, як Москва так сильно домагається... але це є вже інша складна тема, яку залишасмо осторонь.

Важлива справа. Мабуть то ми дістаємо відпустку на приїзд сюди не було важко.

Питання: Якою опінією відвітається Гарвард у польському науковому світі? Чи знають там про ГІУС і його професорів?

Відповідь: Про Гарвард знає цілий світ, як про найкращий і найславніший науковий центр Америки; знають про його і раді приїждати сюди науковці та кож з Польщі. З університету, в якому я працюю, були деякі мої колеги: ті, що навчали англійську мову і філософію.

Про ГІУС у нас ще мало знають, мабуть прийде мені там про нього розкажати, як повернуся додому. Поодинокі професори, які зв'язані з ГІУС, відомі в нас своїми науковими працями. Це професори: Прицак, Шевченко, Вайнагрів і ін.

Питання: Чи перед відїздом до Америки Вам було відомо про якусь опозицію всередині тугишньої української громади супроти ГІУС чи його провodu? Яка Ваша думка про таку "говорену опозицію", яка навіть не знає собі трudu поїхати до Гарварду і особисто поба-

доповаючи студії українства влітку в Гарварді (молодші учителі можуть цього потребувати) чи на педагогічні курси, на стипендії для студентів на літні курси при Гарварді і якісь на оплату учителям. Тільки краще оплачуючи учителів, можна буде привабити добрі фахові молоді сили, можна перевести селекцію між ними і можна ставити вищі вимоги до них. Місцева виховна рада приймала б учителя на роботу і їх оплачувала б. Тому вона мусила б складатися з найбільш авторитетних осіб з різних ділянок нашого життя (релігійного, наукового, господарського, громадського та професіоналістів). Так є в американському суспільстві.

Союз Українок, на жаль, не виховна Централь з мільйонним фондом. Але як організація жінок (матерів і не матерів), які мають активне громадське зацікавлення, вона присвячує багато уваги і національному вихованню нашої молоді, більш як будь-яка інша наша організація. Союз Українок влаштував вже низку конференцій, присвячених виховним питанням: остання відбулася в Чикаго 5 - 6 жовтня, де обмірковували різні аспекти національного виховання, зокрема в дошкільному віці. Весною відбулася одностороння конференція в Детройті. Майже кожний відділ Союзу Українок вже влаштував не одну доповідь на виховні теми. СУА розпочав стипендіальну акцію для дітей у Бразилії і сьогодні біля сто дітей вчиться за гроші спонсорів, організованих Союзом Українок. В різних містах постають світлички для дошкільних дітей.

Всіма цими справами, властиво, повинні займатися спеціальні комісії, на зразок КоДУСУ, чи місцеві або центральні шкільно - виховні ради. А що їх немає, або є мало активні, СУА намагається заповнити прогалину.

Додаймо ще такі факти з діяльності СУА: коли всі інші організації розвозяться або замикаються, СУА щораз більше поширює своє членство, творить нові, зокрема молоді, відділи і не розпадається. В СУА об'єднані жінки різних політичних переконань, до СУА належать давно народжені в Америці і нові — і нема конфлікту між ними і в повнопробулими. Союз Українок — це одна з наших небагатьох організацій, перешкоди яких у нас нема, яка зуміла пустити корені на новому ґрунті, щоб далі розвиватися. СУА видає безперервно, місяць за місяцем, свій журнал "Наше Життя". Старші відходять, а їм на зміну приходять молоді, які беруть на себе тягар редагування й адміністрування такого періодичного видання. Який інший журнал — без ніякої зовнішньої допомоги — зумів так довго вдержатися, так регулярно появлятися та мати так добре zorganizовану редакцію й адміністрацію?

На нашу думку, Союз Українок є найбільш конструктивна динамічна організація, яка не тратає часу на складання різного роду заяв, прокламцій, резолюцій, — до чого зводиться робота багатьох інших центрів, — але ділово і, найчастіше, дуже ефективно береться за розв'язування певних конкретних проблем і виконує велику громадську, гуманітарну, виховну та інших завдань, що стоять перед нашою громадою.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Можливо, дехто прийде до несприятливої, коли висловлю думку, що якщо б у НРГ, СКВУ чи УЖКА керівництво було в руках наших жінок, ці центри були б багатішими динамічними і успішнішими в їхній роботі.

Хай ці слова призвання будуть кінцогом "дівочої віки не цюліна" — з вагою 50-річного ювілею СУА. Щастя Вам Боже, союзниці. Ви на добрій дорозі!

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Можливо, дехто прийде до несприятливої, коли висловлю думку, що якщо б у НРГ, СКВУ чи УЖКА керівництво було в руках наших жінок, ці центри були б багатішими динамічними і успішнішими в їхній роботі.

Хай ці слова призвання будуть кінцогом "дівочої віки не цюліна" — з вагою 50-річного ювілею СУА. Щастя Вам Боже, союзниці. Ви на добрій дорозі!

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що наші жінки виявляють багато більше діловитості, розуміння потреб і сенсу відповідальності. Між іншим, активнішим членом наших студентських товариств переважно є студентки. Пропорційно більше наших дівчат кічає студії, тоді, коли хлопцям мав би бракувати сили волі, витривалості і працьовитості так потрібних у студії.

Виглядає, що

Пластові „Перші Стежі” відбули наради на Союзівці

Учасники наради куренів УПС і УСП „Перші Стежі” на Союзівці.

Сороківка, Кергонскон. — Понад 30 членів Куренів УПС Старших Пластунок та Уряду Пластунів Сень-Юрія „Перші Стежі” взяли участь в річній раді, яка відбулася на цій оселі УН-Союзу в суботу і неділю, 6-7 жовтня. Серед учасників ради були члени цих куренів з Нью-Йорку, Нью-Джерсі, Вашингтону, Трентону, Детройту, Пассейку, Балтимору і Філадельфії. Нарадю, проводила „стежинка”, пл. сен. Наталка Коропецька при допомозі куриних пл. сен. Христі Певної (УПС) та пл. Христі Білинської (УСП); писарювала пл. сен. Оксана Коропецька. Народи зосереджувалися на двох головних темах: участь Пласту, як організації, в громадському

Звільнили закладників

Садко Доміно. — У середу, 9-го жовтня, члени терористичної лівої організації „Рух 12-го Січня” випустили на волю 7 закладників, яких держали під загрозою смерті у венесуельському консулаті від 27-го вересня ц. р. Між звільненими закладниками є Барбара Гачисон, працівниця Інформаційної Служ-

УКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТИ В ЕДМОНТОНІ...

(Закінчення зі стор. 1-й)

Інських студентів поновились короткі замітки та дві світлинки в щоденнику „Едмонтон Джорнал” з 14 жовтня, інформаційні статті в „Гейтвей” та „Тижневику (професійно) спілки студентів університету Альберти з четверга 3 жовтня ц. р. із світлинкою голодуючих студентів біля вогнища в будинку тієї ж студентської спілки. Про голодування подали вістки радіо-висловили в Едмонтоні, але не промовчали досі стасії телебачення. На столічку біля голодуючих лежать книжки в чужих мовах В. Мороза, Л. Плюща та інших українських політичних в'язнів і памфлети. Ці останні роздають даром зацікавленим студентам та відвідувачам, а книжки продають. Збирають теж підписи в обороні В. Мороза під заявою в справі його звільнення; їх перешлють Комітетові в обороні В. Мороза в Торонто, до Об'єднаних Націй, Міжнародного Червоного Хреста, Секретаріату СКВУ та до совєтського уряду в Москві.

Голодуючих студентів підтримують не тільки їхні приятелі і батьки, але й відвідали в п'ятницю 4 жовтня всі три українські Владки в Едмонтоні: Архипенко і Андрій (УГПЦ) та єпископи: Ніл і новоназначений Дмитро (Грецьку), оба митрофорні протоієреї, протоієрей та отці; голова Відділу КУК в Едмонтоні інж. М. Бойко з секретарем І. Хоменом та членами Управи, головні деяких організацій і

Запоздають поширення американсько-польських зв'язків

Вашингтон. — Тут почався 8 жовтня офіційна одностороння візита Едварда Герика, польського комуністичного лідера, який відбув довші наради з президентом Фордом та державним секретарем Генрі Кіссінджером. Вечором того ж дня у Віллі Домі в честь польських гостей президент Форд влаштував обід. Згідно з інформаціями, між ЗСА та Польщею підписано сім угод, що стосуються: а) спільного 54-мільйонно-долларового проєкту для наукових і технологічних дослідів, б) співпраці на відтинку видобування та використання вугілля, в) податкової конвенції з метою усунути подвійне оподаткування, г) співпраці на полі медицини і охорони здоров'я, включаючи 80 спеціальних медичних проєктів, д) співпраці в ділянці охорони оточення, е) торгівлі сільсько-господарськими продуктами, е) оформлення спільної економічної ради на базі Торговельних палат обох країн для координації господар-

Г. Кіссінджер переговорює з президентом Анваром Садатом

Каїро. — Безпосередньо після прибуття 9 жовтня до єгипетської столиці державний секретар Генрі Кіссінджер мав довшу розмову з єгипетським президентом Анваром ель-Садатом. Розмови продовжувалися 10 жовтня, але ніяких конкретних інформацій про їх виступи покищо не подали. Генрі Кіссінджер тільки заявив після прибуття на каїрський аеропорт, що „президент Форд вважає за свій обов'язок продовжувати заходи, що їх вже раніше робили З'єднані Штати” щодо досягнення миру на Близькому Сході. Американські

В Югославії арештовано письменника М'яйла М'яйлова

Београд. — Лондонський „Таймс” повідомив про те, що 8 жовтня югославська поліція арештувала у Новім Саді відомого письменника-дисидента російського походження М'яйла М'яйлова, обвинувачуючи його у поширенні ворожого пропаганди і зв'язках з іноземними еміграційними організаціями. У М'яйлова забрано при обшуку машиниписи його есеї, що він погодився написати для західної преси. Ці есеї були публіковані у західних періодиках, а відтак перекладені на російську мову і опубліковані в російськомовних еміграційних періодиках „Посв” і „Русская мысль”. Поліція закидає М'яйлову, що він погодився на публікацію своїх праць у російських еміграційних журналах.

Як інформують, М'яйлова арештовано на вимогу совєтських чинників, які вже декілька разів звертали увагу югославському уряду на те, що він толерує таку „пропагандистську” шкідливу діяльність. М'яйлова судитимуть за статтею кримінального кодексу, яка стосується зв'язків з ворожими інозем-

СЛОВО РІДНЕ, МОВО РІДНА...

(Закінчення зі стор. 2-й)

на дуже добре свідчить про українську громаду в Америці — так про тих, які творять науку (а це річ не легка і складна), як і про тих, хто підтримує той центр своїми жертвами.

Важливості цієї справи не можна перецінити. І навіть не можна з чим-небудь порівняти. Бо це винятковий випадок...

З відповідей дорогого гостя — професора виразно видно, що за короткий час свого перебування в Гарварді він відкрив тут двох Попельюшків: для своїх студентів і для української громади — Попельюшка краєзнавця, українську мову, а для себе самого — Попельюшка, Гарвардський Центр Українських Студій.

Треба вірити, що це захоплення установою ГІУС проф. М. Лесеве і всіх майбутніх гостей — педагогів не повторюється, як і було до останнього завершення і пущення на повний кіл Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГІУ), де численні українські науковці опрацюватимуть потрібні для науки українистики підручники — посібники та книги про Україну на всіх важливих мовах світу. З Гарвардським розпізнавчим знаком обкладинки, ці книжки

Американські українці не пропустять цієї вагоди, щоб перед найбільш авторитетною нацією й цілим світом продемонструвати свою і свого українського народу зрілість до державного життя. Такою доказом — демонстрацією буде завершення Гарвардського Центру Українських Студій власним Науковим Інститутом.

В борні за українську правду і право на державне життя України створення такого духовного фронту на Олімпі американської науки — це „conditio sine qua non”: умова без якої не можна бути успішним...

Дізнайтеся суцільно вісткою зі Знайомства, що для 7-го жовтня 1974 року, що коротка надзвичайно ушлюблена в Бог

бл. п. ІВАН ШВЕЦ

Замовляйте в Аллестрі, Па. при 632 Turner Street. ПАРАСОЛАС відбудеться в п'ятницю, 11-го жовтня 1974 р. о год. 7-й веч. в похороному закладі Оскар на Когуті.

ПОКОРОН — в суботу, 12-го жовтня 1974 р. о год. 9-44 раніш з похороного заведення на католицькій церкві в Нортвуді, Н. Д. Похоронний мошник в глибокому смутку Держави, з дітей в Україні.

ВІСНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!
СЕКРЕТАР УНС ВІДД 147
І ПРИЙМІ-Д

Увага! Чикаго і околиця! Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ
12-й ВІДІЛ У ЧИКАГО, ІЛЛ.

щиро запрошує усе Українське Громадянство на

ОСІННІЙ ЯРМАРОК
який відбудеться

в неділю, 20-го жовтня 1974 року
від год. 10:00 рано до 7:00 вечора

в галерії „Левіс”
при 2353 В. Чикаго Авеню, Чикаго, ІЛЛ.

Продукція: **МАРТИН ЗНАНИХ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ, ВИШИВКИ, КЕРАМІКИ ТА ІНШИХ МИСТЕЦЬКИХ ВИРОБІВ.**

ВИТРАШІ ■ КАВА ■ СОЛОДКЕ.

ВСТУПІ ВІЛЬНИЙ

ПОСТІЙНА

УКРАЇНСЬКА КАРТИННА ГАЛЕРІЯ
ОЛЬГИ СОНЕВИЦЬКОЇ

в приміщенні тов. „Самопоміч” у Нью-Йорку, 98 Друга Аве.

■ 11 ЛІТ ІСНУВАННЯ ■

ВЕЛИКИЙ ВИБІР КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ

Галерія відкрита щодня крім неділі від 10 год. дня до 5 вечора, а в п'ятницю до 8 год. вечора.

КАРТИНИ НА ДОГІДНІ СПЛАТИ.

Неділя, 13-го жовтня 1974 р.
Год. 5-та по пол.

МИСТЕЦЬКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

Площа: ФАРЧЕРЗ ГРОВ
Юнйон, Н. Дж.

Чорноморська Січ — Мадарський СК

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ II — SUDAMERICA S.C.

12-та год. Площа Орінанко Парк

ГАЗІВКА

Вівторок, 15-го жовтня, 8-ма год. веч. at Ironbound, Ньюарк, Н. Дж.

NEWARK SITCH vs SUMMIT

„Верховинці” виступатимуть на „Етнічному Фестивалі Танцю” в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті, Н. Дж. Однією з 15-ох танцювальних груп, які в неділю, 20-го жовтня, розважатимуть мешканців Гудзонського повіту в Стейтському Коледжі в Джерзі Сіті під час „Етнічного Спадщинного Фестивалю Танцю”, буде танцювальний ансамбль „Верховинці” Осередку СУМА в Нью-Йорку, під місцевим керівництвом Олега Гензі. Цей 32-членний ансамбль, який на цьому фестивалі репрезентуватиме Український Народний Дім у Джерзі Сіті, виконає модерну інтерпретацію нашого традиційного „Гопака”.

„Верховинці” в кінці минулого місяця дуже успішно виступали на „Фестивалі Народів” у Трой, Н. Й., а українці ньюйоркської метрополітальної округи та Нью-Джерсі це досі згадують із задоволенням виступи під час „Українського Фестивалю” в „Гарден Стейт Артс Сентер” в червні ц. р.

Спонсорами цього „Етнічного Спадщинного Фестивалю Танцю”, що почнеться в 2-й год. по пол. 20-го жовтня в театрі Маргарет Білліме на кампусі цього коледжу, є Комітет Гудзонського Повіту для Відзначення 200-річчя Незалежності Америки та Програма Етнічних Студій Стейтського Коледжу в Джерзі Сіті.

Координатори діяльності етнічних груп Кларі Варликовської допомагатимуть, як спів-предсідники цього танцювального фестивалю, Мері Г. Рап від Міжнародного Інституту, Меланія Міла-

Архiepіснoї Снитальців

КИР ІВАН БУЧКО

Дополітний член Українського Історичного Т-ва, меценат „Українського Історика” і української науки, визначний церковний і громадський діяч і великий Архiepіснoї.

ВІСНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!

бл. п. Професор

МИРОН ЗАКЛИНСЬКИЙ

Член Українського Історичного Т-ва, добродій „Українського Історика”, автор історичних праць, визначний педагог і військовий діяч.

ВІСНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родний Подільний складає глибокі співчуття.

В Сороковий День Смерті

СВ. П.

ДАРІ З ШЕХОВИЧІВ ЯНОВИЧ

будуть відслужені

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА
20-го ЖОВТНЯ 1974 р. о 6:30 рано, в церкві СВ. ЮРІЯ в НЬО-ПОРКУ, Н. Н.

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА
20-го ЖОВТНЯ 1974 р. о год. 10:30 рано, яку відправити о. Ігумен Інокентій Лотоцький в церкві НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ в ДЕТРОЙТІ - ЦЕНТРЕМЬКУ.

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА
19-го ЖОВТНЯ 1974 р. о год. 9-й рано, яку відправити о. Ерилошанін д-р Степан Кінал в церкві СВ. КОНСТАНТИНА в МІМ-НЕАПОЛІСІ, Мін.

Про молитви за своїм душі Покойної просить —

ІМЯ ІВАН ЯНОВИЧ з Родиною

Пластова Станиця в Ньюарку, Н. Дж. - Гурток Пластпрату

запрошує на

ТРАДИЦІЙНІ

КАРНАВАЛОВІ ВЕЧЕРНИЦІ
З ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕВУТАНТОК

1-го лютого 1975, в залі Наваго Менор, Ірвінгтон, Н. Дж.

Оркестра „Темпо”

Зголошення дебютанток приймає:

пл. Марія Санитух
111 Prospect Place
So. Orange, N.J. 07079
Телефон: 763-9383

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА

ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТИНУ.

Земляки Великого Каменяра зустрілися на Верховині

Верховина, Глен Спей, Н. І. Коло 150 колишніх мешканців Дрогобицької зустрілися у дні 14 і 15-го вересня на оселі УРС „Верховина“ на 4-му земляному з'їзді. Голова Центрального Комітету Дрогобичан — інж. В. Осередчук, відкрив з'їзд, вітаючи учасників. Молитву провів о. І. Мак. Потім голова Центрального Комітету прочитав список 21 померлих дрогобичан, а привітанням з місць і одностайно мовчавкою вшанували їхню пам'ять.

Після ухвалення порядку нарад з'їзду звітнула управа ІКД Дрогобичан. Інж. В. Осередчук, що був головою від 1970 р. з'їзду, почав розповідати про історію початку будівництва, що їх перекорювали завдання жертвеної співпраці активних членів Центрального Комітету і об'єднання. Д-р Л. Луців, головний редактор збірника, і д-р В. Верган, технічний редактор, виклали багато праці над збиранням матеріалів опрацювання і видання книги „Дрогобиччина — земля І. Великого Каменяра“, що має 840 сторінок і 201 знімок. У цій праці багато допомогли: інсп. П. Лопата з Австралії, д-р Метіль з Боуфало, С. Гутювич, п. Р. Тустанович з Детройта, А. Гладкович з Монреалю, мгр І. Витанський і М. Івасевич з Нью-Йорку та ін. Вікниці прочитано листа від мгра І. Скопця з Філадельфії. Фінансовий звіт здавав скарбник мгр В. Коліно. Зібрано 17,778.50 доларів на видання книги. Друкарня коштувала 7,502 дол. Після запланованих інших витрат у касі с 3,961 дол. Секретарський звіт здавав М. Курчак. Голова Ред. Комітету, д-р Л. Луців, і д-р В. Верган здавали звіти з редакційної праці.

Від Контрольної Комісії звітнула інж. О. Лазор. Контрольна Комісія знайшла всі діловодство й касові книги в порядку та поставили вносення на уніфікацію абсолютної уступачої управі, з призначенням за пророблену велику працю.

Д-р В. Лев, голова Комісії Регіональних Дослідів і Публікацій при НТШ, привітав з'їзд, висловив признання за цінну й вартісну книгу про Дрогобиччину, та підкреслив потребу збірки матеріалів з історії нашого поселення в Америці та констатувати видання їх для збереження нашої ідентичності, викладу нашої праці в розбудову ЗСА.

В дискусії промовляли: Кисляк, інж. В. Флюнт, мгр В. Черевко, Степан, ред. І. Дурбак і ін. Одностайно схвалено внесення Контрольної комісії.

На внесення інж. А. Гладковича перебрано управу в такому самому складі. Деякі резигнували. До нової управи ввійшли: голова — інж. В. Осередчук, заступник — Е. Гутювич, секретар — М. Курчак, скарбник — М. Івасевич, д-р Л. Луців і д-р В. Верган, мгр І. Витанський, В. Соботка; Контрольна комісія: інж. В. Яцив, інж. О. Лазорко і Я. Циханська. Потім обрано Резолюційну комісію під проводом ред. В. Вергана. Вирішено продовжувати працю ІКД, збирати матеріали для видання II тому, плекати земляцькі традиції, товаришеске співжиття, допомагати морально й матеріально потребуючим старшим, опікуватися молодими талантами дрогобичанського роду.

Учорішній 7-й день почався містечка частина з'їзду, що її змонтував і вів містечкий керівник, колишній актор українського театру у Львові, Михайло Івасевич. Оля Осередчук проспівала дві пісні: „Вілі троянди“ і „Крипата“, при фортепіано вів супровод М. Геча. Відтак інж. В. Осередчук відіг-

рав на гавайській гітарі: „Осіннь“, „Дністрянка“ та баркаролу, при фортепіано вів супровод Дарія Орхівського та Оля Голубіна. Експерт — екзамінатор класи скрипки, Митрофан Шияна, а в той час він уже цілий день лежав у доміні похоронного заведення. А, як афіші в притворі церкви св. Йосафата, в поблиській Пармі, заклали людей іти туди суботи 22-го вересня, на концерт — полис згаданих учнів до Парми Сінор Гайскул — названого вчителя виносили з цієї церкви в доміні, супроводжуючи його в останню путь на цвинтарі св. ап. Петра й Павла.

Подібно незвичайний, хоч уже не трагедійний, був інцидент після панакхиди, в п'ятницю: автора цього спогаду задержала група жінок і просила допомоги їм розв'язати загалом: до якого українського політичного угруповання, чи середовища, належав Покійний?

Відповідь на це питання була нелегка. Всі знали бл. Митрофан, як скрипаль — віртуоза, що радо виступав на імпрезах усіх товариств і організацій Клівленду, Лорей-ну, Акрону й інших громад, які його до участі запросили (понад 60 імпрез, за які не вважали одного цента). Його оркестра грала на весіллі, а забавляв різних українських людей і товариств. Нікого М. Шияна не засуджувало за його погляди й ідеологію, привабливість, нікого не виключали. Як українська людина й музикант дисгармонію й дисонаси в нашому громадсько-політичному житті — це все. Навіть у своїх, інколи кріпких закритих сентенціях, анекдотах і жартах, якими згадував в серці свої громадські жалі — болі, тримався загальногромадського, чи національного гуманізму й мірила. Такий портрет заокруглювався образом Митрофана — християнина, який, з пошаною сідоголавою матір'ю під руку, часто приступав до Сповіді і св. Причастя в церкві.

Як такого знали його громади Великого Клівленду й околиць, як такого у своїй називали філософічними апастрофами — проповіді прощав свого парафіянина Митрофана в останню путь парох церкви св. Йосафата, о. Ярослав Сірко.

Світлоглядно — ідеологічно привабливість Покійника виявилася в церкві й на цвинтарі була вкрита прапором Організації Державного Відродження України (ОДВУ) — як тихого, але активного й дисциплінованого члена цієї Організації славив бл. Митрофан дир. Микола Вігун, прощаючи його від ОДВУ, Українського Націоналістичного Руху та Комітету Стрийщини. Далі надгробні промови віддавали ділянки громадської праці Покійника: від хору „Дніпро“, від церковного хору св. Йосафата, від головної учасниці з'їзду, мгра Т. Антоновича, та оркестри „Дніпра“ — всіх трьох ансамблів, які веде диригент Євген О. Садковський, а в яких співав, чи виступав, як перший скрипаль, бл. Митрофан — прощальне слово виголосив інж. Роман Трешневський, а від Українського Музичного Інституту, Клівленд — вчителька й дирек-

торка Грина Винницька. Учненці цієї школи принесли чудові вінки квітів, а в листах подяки — свої серця.

Бл. п. Митрофан Шияна народився 11-го травня 1919 р. в місті Стрий, Західна Україна, в патріотичній родині адвоката й корифея театрального мистецтва, д-ра І. Шияна та Олени з Янукевичів. Початкову й середню — гімназійну, а зараз і музичну освіту здобув у Стрию, де оснував і вів хор ревелерів.

Родина намовляла „малого Митрофана“, щоб шов за (передчасно померлим) батьком і студіював право. Син пішов слідами батька — але... не слідами батька — адвоката, тільки батька — мистця („д-р Іван Шиян мав талант першого актора характеристичних ролей“).

У Львові Митрофан студіював у Музичному Інституті ім. М. Лисенка музику, а водночас — німецьку й англійську мови. Свою музичну освіту заокруглив після приїзду до Америки в „Клівленд Інститут о Мюзик“, у якому потім, як учитель, викладав теоретичні предмети і здобув собі високу оцінку американських музичних класів як спеціаліст музичного аранжування й інструменталістики. Після приїзду до Америки (1949) першим його публічним виступом було скрипку в солю на Конвенції УНСО-у 1950 р.

З уваги на довголітні воєнні й повсюдні екзистенційні клопоти та коротке життя, бл. Митрофан не міг залишити музичної спадщини. Опрацювавши й видавши декілька творів та грамфонних платівок, забрався до поважної творчості — як несподівана смерть раптово перервала нитку його плінної й самого життя, яке мусило бути недовгим симфонією.

Потойбіч буття бл. Митрофан Шияна мріє — свить про симфонію праці всіх українців для однієї спільної мети. Численні листи й дедикації для нього від його вихованців — яких у самому тільки Клівленді випустив сім десятків, свідчать про те, що в такій симфонії він за життя брав участь. Випускниця Катруся Шолудько у своїй дедикації, з 1966 р. пише: „Дарую своє фото на загадку Вам — (як) одному з найкращих моїх учителів, яких я мала в своєму житті; який не тільки да мені багато знання й допомоги в музиці — але також і у вихованні мене в українському патріотичному дусі“.

Такі дедикації доводять, що життя передчасно загало мистця і педагога Митрофана І. Шияна було неадаремне.

О. Гайскуль

Пам'яті Митрофана І. Шияна

Митрофан І. Шиян

торка Грина Винницька. Учненці цієї школи принесли чудові вінки квітів, а в листах подяки — свої серця.

Бл. п. Митрофан Шияна народився 11-го травня 1919 р. в місті Стрий, Західна Україна, в патріотичній родині адвоката й корифея театрального мистецтва, д-ра І. Шияна та Олени з Янукевичів. Початкову й середню — гімназійну, а зараз і музичну освіту здобув у Стрию, де оснував і вів хор ревелерів.

Родина намовляла „малого Митрофана“, щоб шов за (передчасно померлим) батьком і студіював право. Син пішов слідами батька — але... не слідами батька — адвоката, тільки батька — мистця („д-р Іван Шиян мав талант першого актора характеристичних ролей“).

У Львові Митрофан студіював у Музичному Інституті ім. М. Лисенка музику, а водночас — німецьку й англійську мови. Свою музичну освіту заокруглив після приїзду до Америки в „Клівленд Інститут о Мюзик“, у якому потім, як учитель, викладав теоретичні предмети і здобув собі високу оцінку американських музичних класів як спеціаліст музичного аранжування й інструменталістики. Після приїзду до Америки (1949) першим його публічним виступом було скрипку в солю на Конвенції УНСО-у 1950 р.

З уваги на довголітні воєнні й повсюдні екзистенційні клопоти та коротке життя, бл. Митрофан не міг залишити музичної спадщини. Опрацювавши й видавши декілька творів та грамфонних платівок, забрався до поважної творчості — як несподівана смерть раптово перервала нитку його плінної й самого життя, яке мусило бути недовгим симфонією.

Потойбіч буття бл. Митрофан Шияна мріє — свить про симфонію праці всіх українців для однієї спільної мети. Численні листи й дедикації для нього від його вихованців — яких у самому тільки Клівленді випустив сім десятків, свідчать про те, що в такій симфонії він за життя брав участь. Випускниця Катруся Шолудько у своїй дедикації, з 1966 р. пише: „Дарую своє фото на загадку Вам — (як) одному з найкращих моїх учителів, яких я мала в своєму житті; який не тільки да мені багато знання й допомоги в музиці — але також і у вихованні мене в українському патріотичному дусі“.

Такі дедикації доводять, що життя передчасно загало мистця і педагога Митрофана І. Шияна було неадаремне.

О. Гайскуль

Нові видання Українського Історичного Товариства

(Н.С.У.І.Т.) — У серії УІТ Історичні Студії з'явилися наступні праці українських вчених:

Олександр Оглоблін: Проблема схеми історії України 19-20 століття. Мюнхен-Нью Йорк, 1973 (ч. 10, ціна 1.50 дол.).

Теодор Машків: Україна в звітах англійського посла в Москві (1705-1710) Мюнхен-Нью Йорк, 1973 (ч. 11, ціна 1.50 дол.).

Любомир Винар: Питання походження полковника Максима Кривоноса, 1973 (ч. 11, ціна 1.50 дол.).

Михайло Ждан: Романовичі й Німецький Хрестоносний Ордер, 1974 (ч. 14, ціна 1.50 дол.).

У зв'язку з 10-ти літтям історичного журналу з'явився історичний нарис Любомира Винара: Десятиліття „Українського Історика“, Р. О. Box 312 Kent, Ohio 44240

Жива чикагівська громада

Одержуючи запрошення парохіальних святкувань наймолодшої української парохії св. Володимира і Ольги в Чикаго. Заплановані святкування — це сьомий з черги парохіальних фестивалів під знаком „Подякуймо Господеві за довершене діло!“

Тож в означений день, 1-го вересня вибираємося цілою родиною на фестивал, який відбувається серед дерев Ваза парку, розташованого біля містечка ст. Чарлеса.

На парковій площі застало сотки запаркованих авт. Незабаром спостерігаємо велику кількість парохіян, які засівши за численними столиками, дружно розмовляють між собою. Інші знову терпеливо очікують в безкоштовних чергах, за традиційно-українськими обідами, що прилагодили пані зі Стрийщини Покрови пресвятої Богородиці та з Організаційної комісії парохіальних Рад. Голова Стрийщини мгр О. Гордоловська пильно стежить, щоб усі гості були задоволені.

Далі спостерігаємо новозбудовану платформу, на якій саме голова Ділового комітету інж. С. Голяш починає ліцитування гарних предметів, як вишivanoї подушки, української кераміки та іншого.

Ще далі, вже майже над берегом ставка бачимо лави. Там саме українська молодь, змагаючись, мабуть, із старшими, забавляється під звуки української оркестри „Каравана“ під керівництвом п. Чигиряка. На прибіжних дождезливих лавках засіли, наймолодші гості на фестивалі, які зі захопленням сліdkують за дією, що розвивається перед їхніми очима. Тут також не бракує статичних дійсств та символічних бабунь, які замряно також стежать за танцюючими розбавленими парами чи групами.

А час до часу й вони витанцюють коломийки.

Незабаром парох о. крипошанин М. Бутринський, запросив своїх численних парохіян до спільного співу. Задунали слова добре знайми українських народних пісень, веселого чи наперемінно сумного жанру. Отець М. Бутринський викладає правдивим пастирем українських душ, сіючи зерно любові між присутніми; цей спільний спів під проводом настоятеля єднає сотки парохіян. Наступного дня, в понеділок 2-го вересня, святкування продовжувалися. Тим разом уже в новозбудованій залі св. Володимира і Ольги.

Пріємно здивовані застало тут залю виповнену по берегах парохіянами та гістьми. А треба зважити, що це саме вільні дні від зарібкової праці з огляду на державне свято Дня Праці; багато парохіян, користуючись з того, вибиралися у відвідини до помісцевей рідні, а також чимало членів цього собору вибралося на різні з'їзди. Одні на Сузімське оселю, другі на оселю Верховина чи Союзівку біля Нью-Йорку. Багато вирушило і в сторону Детройту, де також відбувалися зустрічі.

Тож беручи це до уваги, треба признати, що парохіян дуже численно зібралися, щоб відсвяткувати це свято.

Святкування почалися спільним обідом і відзначенням імені та уродин настоятеля собору св. Володимира і Ольги о. крил. М. Бутринського. Пріємна повість — співав церковний новозаснований чоловічий хор під диригентурою о. І. Кротця.

Відтак приступлено до запланованих ігор та виграшу. Гри відбувалися під наглядом парохіян; одна гра для

дорослих, а друга, якій можна дати назву „чарівне коло“, для дітей. Тут й там було багато радості серед учасників. Також відбувалися виграші „кошиків“, дебо кошів, наладованих різними харчами та предметами домашнього вжитку.

Висвітлено також двократно фільм, який був цікавим та надзвичайно вартисним, бо на його стрічці зафіксовано хвилини з життя цієї нової української парохії. На екрані пересувалися образки, які малювали перші кроки будови собору св. Володимира і Ольги, її перших провідників, які змогли збудувати такий великий храм духу та заохотити до боротьби за наше, українське...

Тут також відбулася ліцитуація, але тим разом ліцитував торг, якого повернувшись писався немов українська вишивка! Це був кулінарний твір ір. Л. Шиянського.

Тут можна було дістати обід та різного роду солодощі. Були й вапники в зарядженні членів Братства св. Михайла.

Ід проводом о. настоятеля присутні співали народні пісні. Була тут і містечка частина, в якій виступало жіноче тріо „Незабудки“, що діє при парохії св. Володимира і Ольги.

Час на велику виграшу. Переглядаючи догугу листу виграшів, писмо спостерігати, що організатори подбали про те, щоб для виграшів включити якнайбільшу кількість найновішого видання різного роду українських книжок. Це варту наслідування!

Тож, підсумуючи наші враження з переведених дводенних святкувань у соборі св. Володимира і Ольги, можна признати, що члени цієї парохії щораз більше активізуються. При цій же парохії існує Театральна Студія Молоді під мистецтвним керівництвом п. Валентини Кіх. Поминаючи вже їхні дотеперішні осяз, як постанову п'єси „За сестрою“, кількаторазе влаштування „Миколайських зустрічей“ із українською чикагівською дітворою, а недавно успіхи — здобуття першого місця на фестивалі у стейті Кентакі.

А коли до того додати ще більшу чи меншу діяльність інших чикагівських українських парохій, товариств, молодечих організацій, то оправамо можна говорити про живу чикагівську громаду.

Батерина Домашевська

Вегуайте в селю УНСОЮ!

Українська Крамниця РОМАНА ІВАНЦЬКОГО (Delto Sportswear Co.)

Мас на складі по приступних цінах: Різномодного імпортного спортивного одягу, музичних і дитячих італійських дощовиків — хустки і шалі — бльозочки — кави — пачоки — скриньки — екрані — пайлони куртки і намізники — імпортовані з Німеччини жіночі сідня білизна і воєнні панчохи — бритви і машинки до стрижиння волосся — юта і намізники.

УКРАЇНСЬКІ ДРУЖОВАНІ ОБРУСИ — НОВІ ВЗОРІ, хустки, серветки та матеріал на ярди. НІЖИ ДІТІ.

КЕРАМІКА З УКРАЇНСЬКИМИ ВЗОРАМИ імпортована з Німеччини. Комплекти на каву, на обід на 6 і 12 осіб, на торти, масло, салати, вази і інше.

ЩОСЬ НОВОГО!!!!

СВЕТЕРИ (белерма) З УКРАЇНСЬКИМ ВЗОРОМ!!!! Для дитячої і дорослої. (Ціна від 32 до 48).

Готові копирти на Україну і Польщу.

ПРОДАЖ ГУРТОВА І ДЕТАЛЬНА!!!

Roman Iwanycky (DELTO SPORTSWEAR CO.)

136 FIRST AVE. NEW YORK, N.Y. 10009

(bet. 8th & 9th St.) Tel. 228-2266

ТЕРОРИСТИ ЗІРВАЛИ БОМБОЮ ПАМ'ЯТНИК ДЖОНА КЕННЕДІ

Ля Паз, Болівія. — Невідомі терористи зірвали у вівторок, 8-го жовтня сильною бомбою пам'ятник кол. президента ЗСА Джона Ф. Кеннеді в середмісті Ля Паз в Болівії. Статую покійного президента Кеннеді подарував був свого часу Болівії американський уряд.

Жерта в людях в часі вибуху не було.

ГЕНЕРАЛ ВЕСНД ЗАПРИСЯГАНИЙ НА ПОСТ ШЕФА ШТАБУ АРМІЇ

Вашингтон. — У понеділок, 7-го жовтня, генерал Фредрик Веснд був заприсяганий на пост шефа штабу Армії. Церемонію заприсягання перевів в Пентагоні секретар оборони Джеймс Шлесінджер. Попередником генерала Веснда на пості шефа штабу Армії був генерал Крестон Абрамс, який помер на недугу рака 4-го вересня ц. р. Генерал Веснд до сльху на пості заступника шефа штабу.

ЗБОРИ ВІДДІЛІ УНС

СУБОТА, 12-го ЖОВТНЯ 1974 р.

НЬЮ-ЙОРК, Н. І. Збори В-на св. Володимира 130 Вїдл. о год. 5-й по пол. в новім приміщенні при 100, 2-га Авеню. Проситися чл. прибути. — Ю. Юрків, секр.

НЕДІЛЯ, 13-го ЖОВТНЯ 1974 р.

ДЕТРОЙТ, Мич. Місячні збори Т-ва ім. М. Грушевського 217 Вїдл. о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі. На порядку: 80-літній ювілей УНС, позичка на дїм УНС та збирання чл. вкладак. Збори відбуваються по 3-тї неділі по 1-й. — К. Шевчук, гол. Т. Кубарич, секр. Ст. Мартинюк, касир.

НЬЮ-АРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. М. Грушевського 219 Вїдл. від год. 10-11 ранку в залі Укр. Православної Церкви, Ірвінгтон Авен. Мейплуд, Н. Дж. — Марія Юров, секр.

НЕДІЛЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. І. Місячні збори В-на св. Йосафата 217 Вїдл. о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі. На порядку: 80-літній ювілей УНС, позичка на дїм УНС та збирання чл. вкладак. Збори відбуваються по 3-тї неділі по 1-й. — К. Шевчук, гол. Т. Кубарич, секр. Ст. Мартинюк, касир.

НЕДІЛЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. І. Місячні збори В-на св. Йосафата 217 Вїдл. о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі. На порядку: 80-літній ювілей УНС, позичка на дїм УНС та збирання чл. вкладак. Збори відбуваються по 3-тї неділі по 1-й. — К. Шевчук, гол. Т. Кубарич, секр. Ст. Мартинюк, касир.

НЕДІЛЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. І. Місячні збори В-на св. Йосафата 217 Вїдл. о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі. На порядку: 80-літній ювілей УНС, позичка на дїм УНС та збирання чл. вкладак. Збори відбуваються по 3-тї неділі по 1-й. — К. Шевчук, гол. Т. Кубарич, секр. Ст. Мартинюк, касир.

НЕДІЛЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. І. Місячні збори В-на св. Йосафата 217 Вїдл. о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі. На порядку: 80-літній ювілей УНС, позичка на дїм УНС та збирання чл. вкладак. Збори відбуваються по 3-тї неділі по 1-й. — К. Шевчук, гол. Т. Кубарич, секр. Ст. Мартинюк, касир.

НЕДІЛЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. І. Місячні збори В-на св. Йосафата 217 Вїдл. о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі. На порядку: 80-літній ювілей УНС, позичка на дїм УНС та збирання чл. вкладак. Збори відбуваються по 3-тї неділі по 1-й. — К. Шевчук, гол. Т. Кубарич, секр. Ст. Мартинюк, касир.

НЕДІЛЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. І. Місячні збори В-на св. Йосафата 217 Вїдл. о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі. На порядку: 80-літній ювілей УНС, позичка на дїм УНС та збирання чл. вкладак. Збори відбуваються по 3-тї неділі по 1-й. — К. Шевчук, гол. Т. Кубарич, секр. Ст. Мартинюк, касир.

НЕДІЛЯ, 20-го ЖОВТНЯ 1974 р.

РОЧЕСТЕР, Н. І. Місячні збори В-на св. Йосафата 217 Вїдл. о год. 2-й по пол. в Укр.-Амер. Клубі. На порядку: 80-літній ювілей УНС, позичка на дїм УНС та збирання чл. вкладак. Збори відбуваються по 3-тї неділі по 1-й. — К. Шевчук, гол. Т. Кубарич, секр. Ст. Мартинюк, касир.

ROMAN PARCEL SERVICE

141 2nd Avenue, New York City Tel.: (212) 475-7430

ВИСІЛА ПАЧКИ З ОДНОГО І ДО ОДНОГО. Мисно на складі все потрібне до домашнього господарства: РІЗНИЦІ, ПОСІДКАТИ, АВТА, МОТОЦИКЛІ, КОЛОДІЛЬНИКИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урадом година: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 п., в суб. 8:30-5:00 п. В неділю, від 10-1 по пол.

Real Estate

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ ВУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ звертайтеся до УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE CO.

98 — Second Avenue, New York, N.Y. Tel. 477-6400

Astoria, N.Y. У найкращій ділянці 4 род. дїм, 5 апарт., продаж вдова, дуже добрий дохід.

JANCWEYCZ-LEPCAN REALTORS (